

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **N. K.**, zastoupené Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem nám. 28. října 9, 602 00 Brno proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2016, č. j. MV-74908-2/OAM-2016,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 5. 2016, č. j. MV-74908-2/OAM-2016 bylo správní řízení ve věci žalobkyně dle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění po zdejších předpisů (dále též „zákon o azylu“) zastaveno.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně dne 30. 5. 2016 žalobu, v níž uvedla, že se u ní jedná o opakovanou žádost ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., v platném znění. Současnou žádost odůvodnila skutečností, že je těhotná, gravidita neumožňuje cestování, otcem dítěte je občan České republiky a v domovském státě jí hrozí ohrožení zdraví jak její, tak i nenarozeného dítěte. Měla proto za to, že vycestováním by byla porušena Úmluva o lidských právech a Úmluva o právech dítěte. Z uvedených důvodů proto pokládala rozhodnutí za nezákonné. Navrhla proto, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 7. 7. 2016 poukázal na skutečnost, že v případě žalobkyně se jedná o další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Žalobou bylo napadeno rozhodnutí vydané v řízení o již čtvrté žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu, podané na území ČR. V řízení o předcházející (v pořadí třetí) žádosti žalobkyně bylo vydáno meritorní rozhodnutí, přičemž mezinárodní ochrana ji udělena nebyla. Žalovaný v něm ve vztahu k přání žalobkyně zůstat s druhem v ČR a založit zde rodinu poukázal na taxativní povahu výčtu důvodů k udělení azylu dle ust. § 12b zákona o azylu a odkázal na instituty zakotvené v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění pozdějších předpisů. Ve skutečnostech v tomto řízení žalobkyní sdělených neshledal po posouzení informací o zemi původu ani důvod, pro nějž by její vycestování bylo v rozporu s mezinárodními závazky, jimiž je Česká republika vázána. Dále poukázal na to, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. OAM-369/ZA-ZA02-P16-2015, o v pořadí třetí žádosti jmenované o mezinárodní ochranu, byla Krajským soudem v Brně zamítnuta rozhodnutím ze dne 30. 12. 2015, č. j. 22 Az 19/2015-37, rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2016, č. j. 8 Azs 11/2016-34 byla kasační stížnost odmítnuta pro nepřijatelnost, rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 3. 2016. V rámci řízení o nové žádosti žalovaný neshledal žádné nové skutečnosti nasvědčující důvodným obavám jmenované z pronásledování či vážné újmy. Konstatoval zároveň, že nedošlo k podstatné změně okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle ust. § 14a zákona o azylu. Z tohoto důvodu proto řízení o další opakované žádosti bylo zastaveno v souladu s ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu. Postup žalovaného ani napadené rozhodnutí netrpí vadami, o níž se žalobkyně zmiňuje v žalobě, nashromážděný spisový materiál dostatečně prokazuje opodstatněnost rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto měl žalovaný za to, že námitky obsažené v podané žalobě nejsou způsobilé zpochybnit napadené správní rozhodnutí, a proto navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla v plném rozsahu zamítnuta.

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podala žalobkyně dne 17. 5. 2016 a to z důvodu rizikové gravidity, byla v sedmém měsíci těhotenství, dle lékařského doporučení nebylo vhodné cestování na větší vzdálenost. Otcem očekávaného dítěte je občan české národnosti.

V případě žalobkyně se jednalo, jak uvedeno shora, v pořadí již o čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany, první byla uplatněna v roce 2013, azyl udělen nebyl, podruhé

žádala dne 14. 11. 2014, řízení bylo zastaveno pro nepřipustnost žádosti, potřetí žádala dne 13. 4. 2015, nebyla udělena žádná z forem mezinárodní ochrany.

Právní posouzení Krajským soudem v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl dle zákonných podmínek podle ust. § 51 odst. 1, věta první s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Podle ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle ust. § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a všechny žádosti následující po ní.

Podle ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle ust. § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví.

Důvody uváděné žalobkyní v žádosti o udělení mezinárodní ochrany porovnal správní orgán s argumentací předestřenou v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany a nezjistil žádné podstatné změny okolnosti jejího případu, byť žalobkyně byla gravidní, z kterých by bylo možno usuzovat, že by byla vystavena pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.

Na základě výše uvedených zásad i nastoleného právního režimu dospěl soud k závěru, že postupem žalovaného nedošlo k právnímu pochybení, proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci neúspěšná, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení,

žalovanému správnímu orgánu náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 14. září 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová